

ANA - BABA ATÖLYE-II

“SORUMLU MU YOKSA SORUNLU MU BİR GENÇLİK”

Modern toplumların en büyük çıkmazı yaşamların standartlaşıp özünün sıradanlaşmasıdır. Sanal bir dünyanın içinde apartman kültürüyle yetişen nesiller var artık. Yaşamın acımasız gerçeklerini sadece filmlerden öğrenen bir toplum olduk. Sanal alemin zayıf karakterlerini biz yetiştirdik. Hatta çocuğumuzu iyilik olsun diye, “Ben çektim çocuğum çekmesin düşüncesiyle” yetiştirdik. Sınırsız imkânlar tanıyarak çocuklarımızın gelişimlerine yardımcı olduğumuzu düşündük. Her şeyi yapınca her şeyin eksiksiz olacağını düşündük. Oysa rahata alışan, mücadele etmenin ne demek olduğunu bilmeyen, bir şeyin yokluğunu çekmeyen, hayır cevabını bilmeyen, hayatın hep toz pembe süreceğini sanan, yaptıklarının sorumluluğunu üstlenmeyen bir gençlik yetiştirmişiz. Rehber öğretmenlerin çok sık karşılaştıkları bir tablo durumu özetliyor sanırım: Veli çocuğundan şikayetçi, “Oğlum hiç ders çalışmıyor. Sene sonunda sınavlar var. Hiç umurunda değil. O hala internette, hala arkadaşlarıyla oyun oynamak derdinde. Derslere karşı hiçbir şekilde kendini sorumlu hissetmiyor. Onun hayatı için saçımı süpürge ediyorum. Yemiyorum, içmiyorum geleceği için dershaneye gönderiyorum ama olmuyor o bu durumun hiçte farkında değil.” İlginç aslında ailenin sınav yaklaştığında akli başına geliyor. Oğlunun sorumluluk sahibi bir birey olması gerektiğini düşünüyor. Doğru işi zamanında yaparsanız, doğru anlamlıdır.

Nasıl evlat yetiştirmeliyim ki çocuğum toplum için sorunlu değil sorumlu bir birey olsun:

- 1- Aman çocuğuma bir şey olmasın düşüncesiyle koruyucu bir aile tutumu içinde olursak onun kendi güçlerini keşfetmesine izin vermezsek koruyalım derken özgürlüğüne engel olursak işte o zaman özgüveni düşük çevresine bağımlı bir gençlik bizi bekler. Aile içinde her işine koşan sizler varsınız ama dışarıda hiç kimse ona siz gibi davranmayacak.
- 2- Her şeyin bir karşılığı olduğuna hazırda dağların dayanmadığını öğretmemiz gerekiyor. Hani bir anı anlatılır hep. Çocuk babasından bisiklet ister. Babası oğlunun eline limon verir al bu limonları pazarda sat der. Çocuk limonları satar... Babası da aferin oğlum der ve gider çocuğuna bisiklet alır. Tabi çocuk çok sonra öğrenecektir. Limon satarak kazandığı parayla bisiklet almanın imkânsız olduğunu. Ama o gün babanın çocuğuna öğrettiği her şeyin bir karşılığı olduğuna emek olmadan yemeğin olmayacağını çocuk öğrenmiştir.
- 3- Çocuklarımıza kıyamıyoruz. Sorumsuzluklarına göz yumdukça onlar hep ağlamayı bir çözüm yolu olarak görecektir.
- 4- Kural basit aslında yaşına uygun sorumluluk vermek ve ardından da aferin diyebilmektir.
- 5- Sorumluluk sahibi bir birey istiyorsak özgür bırakıp güvenmek gerekir. Başardıkça özgürlük çemberini genişleterek sorumluluk sahibi gençler yetiştirebiliriz.

- 6- Sorumluluk kazansın, güveni artsın diye kendi sorumluluğunuzu çocuğunuza yüklemeyin. Bu çocuğunuzun kendine olan güvenini kaybetmesine yol açabilir. Alacaklarınızı on üç yaşındaki çocuğunuza tahsil ettirseniz çocuğunuz çok erken büyür. Olumsuz bir durumda unutamayacağı bir durumla da karşı karşıya kalabilir.
- 7- Koşulsuz sevgi her kapıyı açar. Çıkar amaçlı ilişkilerden kaçınmalıyız. Ders çalışırsan seni daha çok severim gibi... ifadeler kullandığımızda çocuğumuz arkadaşlık ilişkilerinde de çıkara dayalı samimiyetten uzak bir ilişki ortaya çıkar.
- 8- Çocuğun kişiliği değil davranışları eleştirilmelidir. Sorumluluk kazandırmak davranışla ilgili bir durumdur bunu karakterle örtüştürmek yanıltıcıdır.
Sonuç olarak kozadan çıkmaya çalışan tırtıla acıyıp kozanın ağzını genişletmek, tırtılın kelebek olup uçmasını engellemek demektir.

ŞEMSETTİN TÜZEL

SINAV STRATEJİLERİ UZMANI